

skelner mellem de lejrskoler, som er en integreret del af undervisningen, og hvor der er pligt til at deltage, og så de skolerejser, som er et godt supplement til undervisningen, men hvor deltagelsen er frivillig.

Førstnævnte gruppe, hvor også ekskursioner hører til, må der ikke opkræves betaling til, ud over forplejningen. Det vil sige, at de skal være gratis. Sidstnævnte gruppe må der gerne opkræves betaling til, f.eks. gennem kollektiv indsamling osv., men der kan ikke stilles krav om, at forældrene skal betale, hvis de ikke kan eller vil.

CD mener, at lovforslaget er en fornuftig løsning, og jeg frygter ikke, at der er forældre, som bevidst ikke ønsker at betale til, at deres børn kan komme med på de såkaldte frivillige skolerejser. Og hvis der er nogle, som ikke kan betale, så har jeg tiltro til, at klassen med læren og forældrene nok skal finde ud af en løsning i fællesskab.

For CD har det derimod været vigtigt at sikre, at eleverne gennem frivillig forældrebetaling kan deltage i skolerejser, for vi anser skolerejserne for uundværlige i skolen, hvis vi fortsat skal have mulighed for at engagere eleverne. Gratisprincippet for disse skolerejser ville efter vores mening på grund af de skræbete budgetter medføre, at skolerejserne simpelt hen forsvandt, og det ønsker vi ikke.

Desuden har vi fået præciseret og skærpet kravene til, hvornår der er tale om en skolerejse, og det, som vi populært kalder en charterrejse, og som efter vores mening ikke bør finde sted i skoletiden.

Så CD kan støtte det her lovforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre hilser velkommen, at der nu kommer en løsning på et problem, som igennem flere år har taget uforholdsmæssigt meget plads i den offentlige debat.

Folkeskolen er gratis, og det er et princip, som vi ikke må gå på kompromis med. Der har alligevel været uklarheder om reglerne, idet mange skoler jo efterhånden har udadvendte aktiviteter, rejseaktiviteter, hvis indhold strækker sig i et langt spektrum fra ren undervisning til ren underholdning. Spørgsmålet er så, hvor meget man kan pålægge forældrene at betale, og hvor meget kommunen skal afholde.

Den løsning, der er fundet her, bygger på, at forældrene altid skal kunne afkræves det, der svarer til sparet hjemmeforbrug, altså, hvad det

koster forældrene, eller hvad forældrene sparer ved, at barnet er væk på en skolerejse. Derudover er der så regler for, hvad forældrene eller andre i skolen kan bidrage med og samle ind til, og under hvilke betingelser der er pligt til at deltage, eller om der er frivillighed.

Vi synes, at det er fornuftigt, at der nu kommer en klar retstilstand, og der er et bredt flertal bag denne ordning. Vi støtter det fra Det Radikale Venstres side.

Søren Kolstrup (EL):

Det er en meget lang debat, der nu når til en afslutning. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er spørgsmålet om, hvorvidt forældre skal betale for, at deres børn deltager i ekskursioner, lejrskoler m.v., jo absolut langt fra nyt.

Enhedslisten synes, det er på høje tid at få slået fast, at forældrebetaling ikke hører hjemme i folkeskolen. Enhedslisten har selv stillet forslag herom, arbejdet herfor et par gange, men uden held. Det er derfor, det er rart, at det princip nu slås fast.

Allerede tilbage i 1980 opfordrede Ombudsmanden undervisningsministeren til at klargøre lovgrundlaget vedrørende forældres betaling af udgifter i forbindelse med ekskursioner. I 1997 kritiserede Ombudsmanden i en foreløbig redegørelse atter den hidtidige praksis, og denne kritik blev fulgt op i Ombudsmandens redegørelse fra den 20. november 1997. På den baggrund kan man sige, at det altså ikke er spor for tidligt, at denne forligskreds nu har taget sig sammen til at lave dette forslag.

Det alt afgørende og positive ved forslaget er, at det en gang for alle bliver slået fast, at elever ikke kan udelukkes fra ekskursioner, lejrskoler eller skolerejser på grund af manglende betalingssevne eller betalingsvilje. Så vidt, så godt.

Så kan man selvfølgelig diskutere, hvorledes det noget kunstige skel mellem på den ene side ekskursioner og lejrskoler og på den anden side skolerejser kommer til at fungere. I bemærkningerne drages grænselinjen mellem sprogrejser og kulturrejser. Jeg synes måske ikke, det er særlig overbevisende.

Så kommer det mest alvorlige i forslaget. I bemærkningerne anføres det, at Undervisningsministeriet ikke mener, der er økonomiske konsekvenser ved forslaget. Det er vigtigt for Enhedslisten at få dette forhold belyst. Hvis denne præmis ikke holder, kan det jo betyde, at folkeskolens elever af sparehensyn berøves